KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 546/83

af 9. marts 1983

om bestemmelserne vedrørende destillation af bordvin i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3082/82 (2), særlig artikel 6, stk. 3, artikel 7, stk. 6, artikel 9, stk. 5, artikel 15, stk. 9. og artikel 65,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2144/82 af 27. juli 1982 om ændring af forordning (EØF) nr. 337/79 om den fælles markedsordning for vin (3), særlig artikel 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Den nye fælles markedsordning for vin og især de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 337/79, anvendes for første gang i vinhøståret 1982/83; af tidsnød har det endnu ikke været muligt for Rådet at vedtage de generelle regler for anvendelsen af nævnte artikel; under disse omstændigheder og for at muliggøre en rettidig iværksættelse af denne nye foranstaltning bør Kommissionen for vinhøståret 1982/83 vedtage samtlige bestemmelser for de i artikel 15, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede destillationer;

i nævnte artikel 15 stk. 2 er det fastsat, at når markedssituationen for bordvin kræver det, kan enhver passende foranstaltning, især destillation, vedtages;

for samtlige bordvine med undtagelse af typerne A III og R III er der afsætningsvanskeligheder, og trods de allerede trufne foranstaltninger har der ikke vist sig en mærkbar bedring i priserne; under disse forhold forekommer det nødvendigt at iværksætte den destillation, der er fastsat i artikel 15, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79;

for at foranstaltningen til genoprettelse af markedsligevægten kan nå sit mål, er det nødvendigt også at åbne mulighed for destillation af vin, der i økonomisk henseende er nært forbundet med de pågældende bordvinstyper; da minimumsopkøbspriserne for vin, der leveres til destillation, fastsættes som en procentdel af orienteringspriserne for de forskellige typer bordvin, er det nødvendigt at afgøre, hvilke bordvine der i økonomiske henseende er nært forbundet med hver type bordvin;

af mangel på en fællesskabsdefinition på rosévin og for at opnå større klarhed bør det anføres, at rosébordvin sidestilles med rød bordvin på grund af den nære økonomiske forbindelse mellem disse to former for vin;

i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 337/79 er det fastsat, at kun de producenter, der har opfyldt visse betingelser i en referenceperiode, som skal fastlægges, kan komme i betragtning ved interventionsforanstaltningerne; for interventionsforanstaltningerne for vinhøståret 1982/83 er referenceperioden i henhold til artikel 16 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2457/82 af 8. september 1982 om bestemmelser for destillation af biprodukter fra vinfremstilling for vinproduktionsåret 1982/83 (4), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 36/83 (5), perioden fra den 1. september 1981 til den 31. august 1982;

det er nødvendigt at opnå en genopretning af markedsligevægten uden at overskride de mængder, der er fastsat i artikel 15, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 337/79; med henblik herpå bør der fastsættes en maksimumsmængde for den bordvin, som hver producent kan destillere, og åbnes mulighed for eventuelt at nedsætte den mængde vin, der kan destilleres; af hensyn til de nationale bestemmelser for anerkendelse af kvbd. i visse medlemsstater bør den maksimale procentsats for bordvin af typen A II, der kan destilleres, ikke sættes i forhold til hver enkelt producents produktion af bordvin, men til hans samlede vinproduktion;

for hver producent bør den mængde bordvin, der svarer til hans samlede produktion, fastsættes; for producenter, der ikke har pligt til at fremlægge en høsterklæring, forekommer det hensigtsmæssigt at henvise til de til- og afgangsbøger, der er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1153/75 (6), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3203/80 (7);

(1) EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 1.
(2) EFT nr. L 326 af 23. 11. 1982, s. 1.
(3) EFT nr. L 227 af 3. 8. 1982, s. 1.
(4) EFT nr. L 262 af 10. 9. 1982, s. 18.
(5) EFT nr. L 5 af 7. 1. 1982, s. 4.
(6) EFT nr. L 113 af 1. 5. 1975, s. 1.
(7) EFT nr. L 333 af 11. 12. 1980, s. 18.

i visse medlemsstater, hvor vinen fremstilles direkte af vinavlerne, kan størrelsen af det dyrkede areal indgå i beregningen af de mængder, der kan destilleres; denne fremgangsmåde gør det muligt at fordele foranstaltningens gunstige virkning mere retfærdigt, samtidig med at den samme økonomiske effektivitet sikres;

for at sikre alle producenter lige behandling, når beslutningen om at nedsætte de mængder vin til destillation, der er anført i leveringskontrakterne og erklæringerne, træffes, er det nødvendigt at fastsætte, at destillationen først begynder, når samtlige kontrakter og erklæringer er blevet forelagt interventionsorganerne, og de samlede tilbudte mængder er kendt;

målet med denne destillation kan kun nås fuldt ud, hvis alle producenter får adgang til den; der er en risiko for, at indehavere af kortfristede oplagringskontrakter, der blev indgået før destillationens ikrafttrædelse, ikke fuldt ud kan anvende muligheden for at lade deres vin destillere; disse producenter bør derfor, når de undertegner en leveringskontrakt med henblik på destillation, kunne opsige allerede indgåede kortfristede oplagringskontrakter;

det bør bestemmes, at producenterne skal indgå leveringskontrakter med destillerierne, og at disse kontrakter skal godkendes af interventionsorganet, for at der kan føres kontrol med destillationernes forløb og med overholdelsen af de forpligtelser, som påhviler parterne; ved denne ordning bliver det desuden muligt bedre at bedømme destillationernes indvirkning på markedet i kvantitativ henseende;

det er midlertidig nødvendigt at tilpasse kontraktordningen under hensyntagen til, at der dels findes producenter, der har til hensigt at lade destillationen udføre på et destilleri, og dels producenter, der selv råder over et destilleri; med hensyn til sidstnævnte producenter er det, da der ikke foreligger nogen kontraktmæssig forpligtelse, nødvendigt at foretage en officiel analyse af visse egenskaber hos den vin, der skal destilleres;

det bør præciseres, at leveringskontrakter og leveringserklæringer blandt andet skal indeholde tilstrækkelige oplysninger til identifikation af de bordvinstyper, de omfatter;

for at leveringskontrakterne og -erklæringerne kan virke efter hensigten, bør de godkendes på forhånd af interventionsorganet; det er derfor nødvendigt, at de pågældende rettidigt underrettes om resultatet af godkendelsesproceduren;

det er nødvendigt at fastsætte visse frister for foranstaltningens gennemførelse for både producenter og destillerier, for at den kan blive så effektiv som mulig;

priserne for vin til destillation gør det normalt ikke muligt at afsætte de produkter, der er opnået ved destillationen, på de sædvanlige markedsvilkår; det er derfor nødvendigt at indføre en støtte, hvis størrelse fastsættes i forhold til markedspriserne for de forskellige produkter, der kan opnås ved destillation;

det bør fastsættes, at den minimumspris, der garanteres producenterne, normalt udbetales dem inden for sådanne tidsfrister, at de kan opnå et udbytte, som svarer til det, de ville opnå, hvis der var tale om salg på normale markedsvilkår; under disse omstændigheder er det absolut nødvendigt mest muligt at fremskynde den udbetaling af støtte, som producenterne har krav på for den pågældende destillation, samtidig med at der ved en passende garantiordning skabes sikkerhed for destillationernes korrekte forløb; for at denne foranstaltning fuldt ud kan få de tilstræbte virkninger i medlemsstaterne, bør der fastsættes regler for udbetalingen af støtte og forskud, tilpasset de administrative ordninger i de forskellige medlemsstater;

der bør på grundlag af de indvundne erfaringer fastsættes en vis tolerance for mængde og virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen i den vin, der er omhandlet i leveringskontrakterne; det bør endvidere i tilfælde af uforudsete begivenheder eller force majeure være muligt at udbetale støtte til den mængde vin, som faktisk er destilleret;

for at destillationsforanstaltningen skal kunne få sin fulde virkning, og for at tage hensyn til markedsrealiteterne for vin bestemt til destillation, er det hensigtsmæssigt at tillade, at denne vin kan tilsættes alkohol med henblik på destillation både af destillerier og af forarbejdningsvirksomheder;

tilsætningen af alkohol til vin med henblik på destillation kan finde sted i nærheden af det sted, hvor bordvinen oplagres, for at begrænse omkostningerne ved transport til destilleriet, når dette ligger fjernt; tilladelse til at tilsætte alkohol til vin med henblik på destillation i en anden medlemsstat end den, hvor producentens lager befinder sig, kan ikke begrundes økonomisk og kan medføre betydelige kontrolproblemer; det bør derfor fastsættes, at tilsætning af alkohol til vin bestemt for destillation kun kan finde sted i det land, hvor den pågældende bordvin er produceret; det er endvidere hensigtsmæssigt at give medlemsstaterne mulighed for at begrænse antallet af steder, hvor alkoholtilsætning til vin med henblik på destillation kan gennemføres, for at sikre bedst mulig kontrol;

for at sikre en passende kontrol med destillationernes forløb bør der fastsættes en godkendelsesordning for destillerierne og de forarbejdningsvirksomheder, der foretager alkoholtilsætning med henblik på destillation;

interventionsorganerne og Kommissionen skal underrettes om destillationernes forløb og navnlig kende de destillerede mængder vin og mængderne af de opnåede produkter;

tilsætning af et røbestof til vin bestemt for destillation er en effektiv kontrolforanstaltning; det bør præciseres, at forekomster af et sådant røbestof ikke må hindre omsætningen af denne vin eller de produkter, der er fremstillet på basis heraf;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der åbnes mulighed for destillation i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79 for bordvin af type A I, R I og R II, for bordvin, der i økonomisk henseende er nært forbundet med disse typer bordvin, samt for bordvin af type A II.

2. I denne forordning betragtes følgende vine som værende i økonomisk henseende nært forbundet med bordvin af type:

— A I: hvid bordvin, der har et virkeligt alkoholindhol på mindst 9,5 % vol, og som ikke henhører under type A I, A II eller A III,

— R I: rød bordvin, der har et virkeligt alkoholindhold på mindst 9,5 % vol og højst 12,5 % vol, og som ikke henhører under type R I eller R III,

— R II: rød bordvin, der har et virkeligt alkoholindhold på mindst 12,5 % vol, og som ikke henhører under type R III.

3. Denne forordnings bestemmelser for rødvin gælder også for rosévin.

4. De i artikel 6, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede producenter kan kun omfattes af den i nærværende forordning fastsatte destillation, såfremt de har opfyldt deres forpligtelser i den referenceperiode, der er fastsat i artikel 16 i forordning (EØF) nr. 2457/82.

Artikel 2

1. Producenter, der ønsker at lade bordvin af egen produktion destillere i henhold til denne forordning, indgår kontrakter om levering af bordvin (herefter benævnt »kontrakter«) med et godkendt destilleri og indgiver dem til interventionsorganet inden den 1. april 1983.

2. Den samlede mængde bordvin, som en producent kan indgå en eller flere kontrakter for, må ikke

— for bordvin af type A II overstige 1,5 % af den mængde vin, producenten har produceret i vinhøståret 1982/83,

— for bordvin af type A I, R I, R II samt bordvin, der i økonomisk henseende er nært forbundet med disse typer bordvin, overstige 10 % af den mængde bordvin, producenten har produceret i vinhøståret 1982/83.

Medlemsstaterne kan dog fastsætte, at den samlede mængde, som en producent kan indgå en eller flere kontrakter for, ikke må overstige 9 hl pr. ha dyrket vinareal, som den pågældende producent anvender til fremstilling af bordvin. I så tilfælde kan denne mulighed enten udvides til at omfatte hele medlemsstatens område eller begrænses til en vinavlszone i sin helhed eller til den del af en vinavlszone, der befinder sig på denne medlemsstats område.

En producent kan ikke levere en mængde bordvin på under 10 hl.

3. Den samlede mængde bordvin, som den i stk. 2, første afsnit, omhandlede procentssats gælder for, er:

— for producenter, som er undergivet den i artikel 2, stk. 1, i Kommissionens forordning nr. 134 [1] omhandlede forpligtelse, summen af de mængder, der fremgår af deres høsterklæringer, og de i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1153/75 omhandlede til- og afgangsbøger, og som efter datoen for indgivelse af høsterklæringer er fremstillet af dem selv på basis af produkter anført i den pågældende anmeldelse,

— for producenter, som ikke er undergivet den i første led omhandlede forpligtelse, den mængde, der fremgår af de i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1153/75 omhandlede til- og afgangsbøger, og som er fremstillet af dem selv ved vinfremstilling af købt druemost.

4. De kortfristede oplagringskontrakter, der i medfør af artikel 7 i forordning (EØF) nr. 337/79 er indgået inden denne forordnings ikrafttræden, kan opsiges af de producenter, der anmoder herom, og som undertegner leveringskontrakter med henblik på den i nærværende forordning fastsatte destillation.

Retten til støtte for kortfristet oplagring bevares for den periode, der ligger mellem kontraktens første gyldighedsdato og datoen for denne forordnings ikrafttrædelse.

[1] EFT nr. 111 af 6. 11. 1962, s. 2604/62.

5. Medlemsstaterne giver inden den 8. april 1983 Kommissionen meddelelse om de mængder bordvin, der er anført i de kontrakter, der er indgivet til interventionsorganet.

6. Såfremt det fremgår at de i stk. 4 omhandlede meddelelser, at den samlede mængde bordvin i de kontrakter, der er indgivet til interventionsorganerne, overstiger 4 mio hl, nedsættes mængden i hver kontrakt forholdsmæssigt inden for den i stk. 2, tredje afsnit, omhandlede minimumsmængde.

Artikel 3

1. De i artikel 2, stk. 1, omhandlede kontrakter skal mindst indeholde følgende oplysninger:

a) mængde, farve og virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen for den bordvin, der skal destilleres,

b) producentens navn og adresse,

c) vinens oplagringssted,

d) destillatørens navn eller destilleriets firmabetegnelse,

e) destilleriets adresse.

2. De i artikel 2, stk. 1, omhandlede kontrakter får kun virkning i henhold til denne forordning, såfremt de er godkendt af interventionsorganet i den medlemsstat, hvor vinen befinder sig ved kontraktens indgåelse.

3. Finder destillationen sted i en anden medlemsstat end den, hvor kontrakten er godkendt, sender det råder interventionsorgan, der har godkendt kontrakten, en genpart til interventionsorganet i førstnævnte medlemsstat.

Artikel 4

1. Producenter

— der selv råder over et destilleri, og som har til hensigt at foretage den i artikel 1 omhandlede destillation,

eller

— som har til hensigt at lade destillationen foretage på et andet, godkendt destilleri,

giver meddelse herom til interventionsorganet i den medlemsstat, på hvis område deres lager ligger, ved en erklæring om levering til destillation. Hvis destilleriet ligger i en anden medlemsstat, underrettes interventionsorganet i denne ved en genpart af erklæringen.

Den i første afsnit nævnte erklæring indgives til interventionsorganerne inden udløbet af de i artikel 2, stk. 1, fastsatte frister.

2. Ved gennemførelsen af denne forordning erstattes den i artikel 2, stk. 1, omhandlede kontrakt:

— i det i stk. 1, første afsnit, første led, omhandlede tilfælde af erklæringen,

— i det i stk. 1, første afsnit, andet led, omhandlede tilfælde af erklæringen ledsaget af en kontrakt om levering til destillation på et andet destilleri, som er indgået mellem producent og destilleri.

3. Den i stk. 1 nævnte erklæring og den i stk. 2, andet led, nævnte kontrakt, skal mindst indeholde følgende oplysninger:

a) mængde, farve og virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen for den vin, der skal destilleres,

b) producentens navn og adresse,

c) vinens oplagringssted,

d) destilleriets adresse.

4. Den i stk. 1 omhandlede erklæring får kun virkning i henhold til denne forordning, hvis den godkendes af interventionsorganet i den medlemsstat, hvor producentens lager er beliggende, inden for de i artikel 3, stk. 2, fastsatte frister.

5. I det i stk. 1, første afsnit, første led, omhandlede tilfælde udtages under kontrol fra en offentlig myndighed i den medlemsstat, hvor producentens lager er beliggende, en prøve af den vin, der skal destilleres, for at et officielt godkendt laboratorium ved en analyse kan bestemme det virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen, det totale syreindhold, det flygtige syreindhold og indholdet af svovldioxid.

Producenten fremsender resultatet af denne analyse til interventionsorganet i den medlemsstat, hvor destillationen finder sted, med påtegning fra en offentlig myndighed.

6. En repræsentant for en offentlig myndighed kontrollerer den destillerede mængde vin og tidspunktet for destillationen.

Artikel 5

1. Det interventionsorgan, der skal godkende kontrakterne og erklæringerne, meddeler senest en måned efter modtagelsen af kontrakten eller erklæringen resultatet af godkendelsesproceduren til de pågældende.

2. Vinen må ikke destilleres, før den kontrakt eller erklæring, hvori den er anført, er godkendt.

3. Destillationen kan ikke påbegyndes før den 1. maj 1983 og ikke finde sted efter den 30. september 1983.

4. Ved den i artikel 1 omhandlede destillation skal fremstilles produkter med et alkoholindhold på 86 % vol eller derover, eller på 85 % vol eller derunder.

Artikel 6

1. Minimumsopkøbsprisen for vin bestemt til destillation fastsættes til

— 2,68 ECU/% vol/hl for bordvin af type R I og R II og bordvin, der i økonomisk henseende er nært forbundet med disse typer bordvin

— 2,48 ECU/% vol/hl for bordvin af type A I og bordvin, der i økonomisk henseende er nært forbundet med denne type bordvin

— 5,58 ECU/% vol/hl for bordvin af type A II.

2. De i stk. 1 omhandlede priser gælder for den uaftappede vare ab producentens bedrift.

Artikel 7

For destilleret vin betaler interventionsorganet en støtte.

Når det ved destillationen frembragte produkt har et alkoholindhold på 85 % vol eller derunder, fastsættes støtten til :

— 2,07 ECU/% vol/hl for bordvin af type R I og R II og bordvin, der i økonomisk henseende er nært forbundet med disse typer bordvin,

— 1,87 ECU/% vol/hl for bordvin af type A I og bordvin, der i økonomisk henseende er nært forbundet med denne type bordvin,

— 4,97 ECU/% vol/hl for bordvin af type A II.

Når det ved destillationen frembragte produkt har et alkoholindhold på 86 % eller derover, fastsættes støtten til :

— 2,09 ECU/% vol/hl for bordvin af type R I og R II og bordvin, der i økonomisk henseende er nært forbundet med disse typer bordvin,

— 1,89 ECU/% vol/hl for bordvin af type A I og bordvin, der i økonomisk henseende er nært forbundet med denne type bordvin,

— 4,99 ECU/% vol/hl for bordvin af type A II.

Artikel 8

Betalingen af minimumsopkøbsprisen for vin og interventionsorganets udbetaling af støtte sker efter medlemsstaternes eget valg i henhold til fremgangsmåden i artikel 9 eller 10.

Artikel 9

1. Destilleriet udbetaler producenten den i artikel 6, stk. 1, omhandlede minimumsopkøbspris senest tre måneder efter levering til destilleriet af :

— den samlede mængde vin, der er anført i kontrakten, når en enkelt levering omfatter hele mængden,

— hvert parti vin, når leveringen af den vin, der er anført i kontrakten, sker i flere omgange.

2. Interventionsorganet udbetaler den i artikel 7 stk. 1, omhandlede støtte senest tre måneder efter fremlæggelse af bevis for, at den samlede mængde vin, der er anført i kontrakten, er destilleret.

Destilleriet skal over for interventionsorganet dokumentere, at det har betalt minimumsopkøbsprisen inden for den i stk. 1 fastsatte frist. Forelægges sådan dokumentation ikke senest fire måneder efter datoen for fremlæggelse af det i første afsnit omhandlede bevis, skal de udbetalte beløb tilbagebetales til interventionsorganet.

Forelægger destilleriet det nævnte bevis inden to måneder efter udløbet af den fastsatte frist, er det beløb, der skal tilbagebetales, lig med 20 % af det udbetalte beløb.

Artikel 10

1. Senest en måned efter leveringen til destilleriet

— af den samlede mængde vin, der er anført i kontrakten, når én enkelt levering omfatter hele mængden,

— af hvert parti vin, når leveringen af den vin, der er anført i kontrakten, sker i flere omgange,

udbetaler destillatøren producenten et beløb, der mindst er lig med differencen mellem den i artikel 6, stk. 1, fastsatte minimumsopkøbspris og den i artikel 7, stk. 1, fastsatte støtte.

2. Senest en måned efter fremlæggelsen af dokumentation for, at den samlede mængde vin, der er anført i kontrakten, er distilleret, udbetaler interventionsorganet producenten den i artikel 7, stk. 1, fastsatte støtte.

Artikel 11

1. I det i artikel 9 omhandlede tilfælde kan destilleriet og i det i artikel 10 omhandlede tilfælde producenten anmode om forudbetaling af et beløb svarende til den i artikel 7, stk. 2, omhandlede støtte, forudsat at der over for interventionsorganet stilles en sikkerhed på 110 % af det nævnte beløb.

2. Denne sikkerhed stilles i form af en garanti fra et pengeinstitut, som opfylder de kriterier, der er fastsat af den medlemsstat, hvorunder interventionsorganet hører.

3. Forskuddet udbetales senest tre måneder efter forelæggelse af bevis for, at sikkerheden er stillet, og tidligst efter datoen for godkendelsen af kontrakten eller erklæringen.

4. Uden at bestemmelsen i artikel 13 i øvrigt anfægtes, frigives den i stk. 1 omhandlede sikkerhed kun, hvis der senest den 29. februar 1984 er fremlagt bevis for :

— at den samlede mængde vin, der omfattes af kontrakten, er blevet destilleret,

— og at destilleriet, såfremt dette har fået udbetalt et forskud, har betalt producenten minimumsopkøbsprisen som omhandlet i artikel 6, stk. 1, inden for de fastsatte frister.

Fremlægges de i første afsnit nævnte beviser først efter den i samme afsnit fastsatte dato, men inden den 1. juli 1984, frigives 80 % af sikkerheden, og differencen fortabes.

Fremlægges beviserne ikke inden den 1. juli 1984, fortabes hele sikkerheden.

5. Ved frigivelse af sikkerheden foretager interventionsorganet de nødvendige justeringer for at tage hensyn til de i artikel 12 omhandlede tolerancer og regulerer da den resterende udbetaling herefter.

Artikel 12

1. For vin, der leveres til destilleriet, gælder en tolerance på 1 % vol med hensyn til det virkelige alkoholindhold, som dette er anført i kontrakten eller erklæringen, under forudsætning af, at vinen har et virkeligt alkoholindhold på over 9,5 % vol.

For den mængde vin, der faktisk leveres til destilleriet, tillades der en tolerance på 10 % under og 5 % over den mængde vin, der er anført i kontrakten eller erklæringen, for så vidt den faktisk leverede mængde ikke er under den mængde, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, trejde afsnit.

2. Interventionsorganet udbetaler den i artikel 7 omhandlede støtte for den mængde vin, der faktisk er blevet destilleret, med hensyn til den i stk. 1 fastsatte tolerance.

Artikel 13

Er det på grund af uforudsete omstændigheder eller som følge af force majeure ikke muligt at destillere hele eller en del af den mængde vin, der er omfattet af en kontrakt eller en erklæring, giver destilleriet eller producenten straks meddelelse herom

— til interventionsorganet i den medlemsstat, på hvis område destilleriet ligger,

eller

— hvis producentens lager ligger i en anden medlemsstat, til interventionsorganet i denne anden medlemsstat.

I så fald udbetaler interventionsorganet den i artikel 7 omhandlede støtte for den mængde vin, der faktisk er blevet destilleret.

Artikel 14

Vin til destillation som omhandlet i artikel 1, stk. 1, kan af destilleriet eller af en anden godkendt forarbejdningsvirksomhed end producentens forarbejdes til vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation.

Foretages denne forarbejdning af en sådan anden forarbejdningsvirksomhed, finder artikel 1 og 5 til 13 anvendelse på de i nedenstående artikler anførte betingelser.

Artikel 15

1. I det i artikel 14, stk. 2, nævnte tilfælde indgås de i artikel 2 omhandlede kontrakter mellem producent og forarbejdningsvirksomhed.

2. Ved kontrakten forpligter forarbejdningsvirksomheden sig til

a) at opkøbe den deri anførte mængde vin og forarbejde hele mængden til vin tilsat alkohol bestemt for destillation ;

b) at levere den fremstillede mængde vin tilsat alkohol bestemt for destillation til et godkendt destilleri ;

c) at betale producenten mindst den i artikel 6, stk. 1, fastsatte pris.

Angivelserne i artikel 3, stk. 1, litra d) og e), betragtes som gældende den forarbejdningsvirksomhed, der fremstiller vin, tilsat alkohol bestemt for destillation, og de anlæg, hvor fremstillingen finder sted.

Artikel 16

1. I det artikel 14, stk. 2, omhandlede tilfælde må fremstillingen af vin tilsat alkohol bestemt for destillation kun finde sted i den medlemsstat, hvor producentens lager er beliggende, og inden den 1. september 1983.

2. Den i stk. 1 omhandlede fremstilling af vin tilsat alkohol bestemt for destillation, sker under offentlig kontrol. I denne forbindele :

— skal det af de i artikel 53 i forordning (EØF) nr. 337/79 foreskrevne dokumenter eller bøger fremgå, hvor meget det virkelige alkoholindhold udtrykt i % vol er blevet forhøjet, med angivelse af alkoholindholdet før og efter tilsætningen af destillat til vinen ;

— udtages en prøve af vinen under kontrol af en offentlig myndighed inden forarbejdningen til vin tilsat alkohol bestemt for destillation, således at et offentligt eller et offentligt kontrolleret laboratorium ved analyse kan bestemme det virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen. Den virksomhed, der har foretaget alkoholtilsætningen med henblik på destillation, får tilsendt to udskrifter af analysen og fremsender den ene til interventionsorganet i den medlemsstat, hvor alkoholtilsætningen med henblik på destillation er foretaget.

3. Medlemsstaterne kan indskrænke antallet af de steder, hvor forarbejdningen til vin tilsat alkohol bestemt for destillation kan finde sted, hvis dette er nødvendigt for at sikre en hensigtsmæssig kontrol.

Artikel 17

I det i artikel 14, andet afsnit, omhandlede tilfælde betales den i artikel 6, stk. 1, omhandlede pris af forarbejdningsvirksomheden senest tre måneder efter, at den i kontrakten anførte mængde vin som helhed er indgået til virksomheden.

Artikel 18

I det i artikel 14, stk. 2, omhandlede tilfælde skal destillationen af vin tilsat alkohol bestemt for destillation finde sted inden den 1. november 1983. Ved destillation af vin tilsat alkohol bestemt for destillation skal det fremstillede produkt have et alkoholindhold på 85 % vol eller derunder.

Artikel 19

1. Interventionsorganet i den medlemsstat, hvor forarbejdningen til vin tilsat alkohol bestemt for destillation har fundet sted, udbetaler det i artikel 7, stk. 2. fastsatte beløb efter bestemmelserne i artikel 9, stk. 2, eller artikel 11.

2. Støtten beregnet pr. hl og pr. % vol virkeligt alkoholindhold inden vinens forarbejdning til vin tilsat alkohol bestemt for destillation.

3. De i artikel 12 fastsatte tolerancer gælder for de mængder vin, der leveres til forarbejdningsvirksomheden.

4. Støtten udbetales for den mængde vin, der faktisk er blevet destilleret, efter at forarbejdningen til vin tilsat alkohol bestemt for destillation, er foretaget.

Artikel 20

Ved godkendt destilleri forstås i denne forordning et destilleri, der er medtaget på en liste, som udarbejdes af medlemsstaternes kompetente myndigheder.

Den person, for hvis regning destillationen udføres, ligestilles med det i første afsnit omhandlede destilleri. I så fald skal denne person godkendes til at foretage destillationen.

Ved godkendt forarbejdningsvirksomhed forstås i denne forordning en forarbejdningsvirksomhed, som er medtaget på en liste, der udarbejdes af medlemsstaternes kompetente myndigheder.

Godkendelsen tilbagekaldes, hvis destilleriet eller forarbejdningsvirksomheden ikke betaler producenten den i artikel 6 fastsatte minimumsopkøbspris. Den kan også tilbagekaldes, hvis destilleriet eller forarbejdningsvirksomheden ikke opfylder deres øvrige forpligtelser i henhold til fællesskabsbestemmelserne, specielt forpligtelserne til at indgive meddelelser.

Artikel 21

1. Destillerierne sender senest, den 10. hver måned interventionsorganet en oversigt over de mængder vin, der er destilleret i den foregående måned med angivelse af, hvor store mængder de har fremstillet, udtrykt som ren alkohol og med specificering af produkter med et alkoholindhold på 86 % vol eller derover og produkter på 85 % eller derunder.

2. Medlemsstaterne giver senest den 20. hver måned pr. telex Kommissionen meddelelse vedrørende den foregående måned om de destillerede mængder vin, og om de tilsvarende mængder opnåede produkter udtrykt i ren alkohol med de i stk. 1 fastsatte specificeringer.

3. Medlemsstaterne giver senest den 1. juli 1984 meddelelse om de tilfælde, hvor destilleriet eller forarbejdningsvirksomheden ikke har opfyldt deres forpligtelser, og oplyser, hvilke foranstaltninger der er truffet.

Artikel 22

1. De interventionsorganer, der har til opgave at gennemføre denne forordning, er de af medlemsstaterne i henhold til artikel 8 i Rådets forordning (EØF) nr. 343/79 (1), udpegede.

2. Det kompetente interventionsorgan er interventionsorganet i den medlemsstat, på hvis område destillationen finder sted, jf. dog artikel 3, stk. 2, artikel 4, stk. 4, og artikel 19, stk. 1.

Artikel 23

Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning, herunder kontrolforanstaltninger som skal hindre, at vin bestemt for destillation, anvendes til andre formål. Medlemsstaterne kan med henblik herpå foreskrive brug af et røbestof.

Medlemsstaterne kan ikke på grund af forekomsten af et røbestof modsætte sig, at vin bestemt for destillation eller destillerede produkter, der er fremstillet på basis af denne vin, omsættes på deres område.

Artikel 24

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

(1) EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 64.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. marts 1983.

På Kommissionens vegne

Poul DALSAGER

Medlem af Kommissionen